

Universitätsbibliothek Paderborn

Asiaticae Historiae Societatis Iesv Pars ...

Libris Qvatvor Comprehensa: Vbi praeter res gestas à Patribus Societatis Iesv in conuersione Sinarum, Cocincinae, & Tunchini Regnorum nihil omittitur eorum, quae possunt liberali placere Lectorum curiositati

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1670

28. Rex Tunch. conc. Rhodio in regia degeret.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10757

tauit, magna semper illius affabilitate, quoad Lusitanis post macras nundinas Meacum proximè recessuris, vidit fortè Rex è sua Pratoria Patres, (agebatur dies Præcursori Baptista sacer) & vocatis ad se, ex Rhodio intelligere voluit minutatim, artificium, vsum, & regimen horariorum rotari quibus tantoperè captus est, vt vltro, nihil minus cogitanti benignè detulerit, quod nemo ex illo tentasset petere; secum in Regiam veniret, vnumque, aut alterum annum in ea traduceret. Cui Pater, actis Deo Regum Regi, tacitè gratiis; prolixè professus est tanti sibi esse tanto Principi servire, etiamsi per omnem vitam, vt nihil sibi putaret posse in vita gratiùs, maiusvè contingere. At enim, subdit Rex, an etiam soli? linquam siquidem solus habebat promptam, Externus & solus, inquit Rhodius, dupliciter solus est, nec potest non tristis, & mœstus vivere; hic mihi, Marchesum indicans, & Præful, & Pater, & natu grandior; idem socius est. Regi placuit responsum, & suis vtrumque adscripsit. Fausto illi trepidationis ambiguè eventu alacres, vela facturos salutant Lusitanos, dántque per illos Macau literas, de concessa sibi Regis beneficio statione, & regno rām docili, & præstanti diuinis legibus imbuedo. Explicant iam vela in aliud Præfecto adstitit ab Rege nuocius epistolam ferens qua Inspectori nostrorum Andreae Palmerio, decentes agebat gratias Alexandri Rhodij virti magni, in Tunchinum missi; quæ fuit honoris erga illum, plane immodiici, rara in paucis significatio, præterquam quod enim, prorsus aliud nihil epistola inerat, non satis decere censuerat, si eam in carta (vt consueverat ad insignes viros) auro, & pigmentis mirabiliter exulta scriberet; in argentea bractea presso scripta erat, aut sculptio charactere, quæ in se molliter conuoluta, serico tegebatur. Hanc Palmarius à prædonibus Hainan redemit, ad quam nauis allisæ quicquid mare non hauserat, ipsi rapuerant. In discessu cum Rege ducentos Rhodius ex variis oppidis Tignoæ Prouinciae reliquit Christianos multa vtrimeque comploratione, dolentium se ab eo deseriri, & grauissimè fermentis quod cogeretur eos deserere, pollicentesque illorum le fore mortem, curaturūmq; se illis aliquem suo loco si prohiberetur ad eos regredi, commisit interea nonnullis, institutione, virtute, ac iudicio maturioribus, fouendam illorum promouendāmq; pietatem præscriptis sibi ab ipso præsidiis. Die Iulij altero anni vigesimi septimi Tunchini Metropolim, Checium regiam, cum Rege & exercitibus attigere, vbi nobilis ethnicus Mauraj vocabulo, partem iis sui palanij habitandam liberaliter indulsit, in hac ædi sacrae elegerunt locum, parabat altare rei sacræ ipsemet Mauraius, & concionibus Rhodij semper intererat, quam eius indolis bonitatem remunetata est dicitur munificentia vxoris Agathæ, filiorum, seruorum, tandemque ipsius ad Deum accessu, paucis enim quām obiret horis, decennio post, baptismo Iustra, us vitam clausit. Hoc porto nostris in aulam aduentu occurrit adiuertere prodigiosum morem, ex quo facile conficiebatur, fuisse quondam

^{28.}
Rex Tunch.
conc. Rho-
dio in regia
deget.

^{29.}
Ethnici cha-
rit. remuner.
diuin.